

2010 ஆண்டு 8 ஆவது 100 வது உலக மகளிர் தினத்தினை அறிவிக்கிறது. முன்னரெல்லாம் உலகம் முழுவதும் மார்ச் 8 சர்வதேச மகளிர் தினம் எழுச்சிகரமான நாளாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது. ஆனால் காலப்போக்கில் மார்ச் 8 தினத்தை ஒரு சடங்குத் தனமாக மாற்றி அழகிப்போட்டி, சமையல் போட்டி என பெண்களின் சிந்தனைகளை திட்டமிட்டு திருப்பி வருகின்றனர்.

தந்தை வழி ஆதிக்கத்தை இல்லாதது ஒழிக்க, ஆண்டாண்டுகளாக நிலவிவரும் ஆணதிகாரத்தையும் தங்கிவாழும் நிலையை ஏற்படுத்தி வதைத் தவிர்த்து சமீப காலம் பொருளாதார நிலையையும் நொறுக்க போர்க்குரல் எழுப்பிய புரட்சி நாளே மார்ச் 8.

ஆனால் இன்று இந்நாளை வறண்டுச் சடங்காக சில சலுகைகளுக்குக் குரல் கொடுக்கும் முதலாளித்துவ பெண்ணியவாதிகளும் ஏகாதிபத்திய தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் சரேந்தவர்களும் தாங்கள் சீர்திருத்த பெண்ணியவாதிகள் தான் எனக் கூறிக்கொள்ளும் பெண்களும் நடமாடும்படிப்படுத்தி வருகின்றனர். இவர்கள் மார்ச் 8 புரட்சிகர உள்எடக்கத்தை திட்டமிட்டு மீட்டி மறக்கின்றனர். இந்நாள் மார்ச் 8 நாளின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டாமாயின் பெண் அடிமைத்தனத்தின் மீதான வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள

வணை டியது அவசியமாகிறது என பொடாப் பணைகள் அமபைப் பு கஹியுள்ளதை இந்த இடத்தில் சொல்வது பொருத்தமானது.

அன்று இரத்தம் சிந்தி போராடிய சாதித்த பசி, பட்பினி, ஓய்வினம்மை ஆகிய கொடும்மைகளை எதிர்கொண்டு 8 மணிநேர வேலை, வாக்குரிமை, கஹியுயர்வு, நிரந்தரவேலை ஆகியவற்றுக்காக விலமைதிப்புமிக் தங்களது உயிரைப் பணயமாக வைத்துப் போராடிய ஆயிரக்கணக்கான பணைகளின் போர்க்குணத்தையும் கொள்கைகளையும் நாடும் முழுக்கப் பரப்ப வேண்டிய நாள் மார்ச் 8. சமீக விடுதலைக்கான அவர்களின் தியாகத்தையும் உறுதியையும் உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டிய நாள் மார்ச் 8.

1970ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 20ம் திகதி உலகப்போரில் உயிரிழந்த வீரர்களுக்கு என்று எழுப்பப்பட்டிருந்த நினைவிடத்திற்குச் சனென்று துணிச்சல் மிக்க பணைகள் சிலர் மலரஞ்சலி செலுத்தினார்கள். அப்பணைகள் அஞ்சலி செலுத்தியது இறந்து போன வீரர்களுக்காகவல்ல, அவ் வீரர்களின் பெருமைக்கு காரணமாகவிரும்பாத மனைவிமார்களுக்காக என வரலாறு கஹுகிறது.

எல்லா யுத்தங்களையும் போலவே இலங்கையிலும் யுத்தத்தின் செயல்பாடும் வற்றியும் தோல்வியும் பணைகளையும் சார்ந்திருந்தது. ஆணதிகாரம் வகுத்த மரபுகளையும் கலாச்சார எல்லைகளையும் தாண்டி வந்து இன்று இந்த யுத்தத்தில்

போராடிய பணைகளின் சூதந்திரத்தையும் சூய உரிமகையையும்; சூயசிந்தனைகளையும் புலிகள் என்ற பெயர்ப்பலகையின் கீழ் கூறுக்கிவிட்டிருக்கிறது ஆணதிகார அரசியல். அவர்களில் பலர் அரச இராணுவத்தால் தடுத்த வகைப்பட்டுள்ளனர் அல்லது கொல்லப்பட்டுள்ளனர். புலிகளும் இதே கருத்து நிலையுடன் பணை போராளிகளின் போராட்டச் செயல்களையெல்லாம் காசு சரேக்கப் பயன்படுத்தினர். ஓடக்கூமுறகைகளுக்கு எதிரான அவர்களின் போர்க்குணத்தையும் தன்னிலையையும் தலைவரின் சாதனையாக திரித்துக் காட்டினர். அதமட்டுமன்றி இறுதியுத்தத்தின் போது அவர்கள் தப்பியோடிவிடாதவாறு மொட்டையடித்து அல்லது தலமையிரைகட்டையாக வெட்டி அடையாளப்படுத்தினர். இதன்மூலம் அவர்களை இராணுவத்திற்கு இனங்காட்டவும் வழிவகுத்தனர். இதவேழிமுறை கருணா புலிகள் யுத்தத்தின் போது மட்டக்களப்பில் கருணாவாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

இன்று புலிகள் என அடக்கப்பட்டுள்ள போராளிகள் பற்றி எந்த கவனமும் அற்று அவர்கள் உயிருடன் இருக்கிறார்களா இல்லையா என்ற கேள்வியுடன் பலர் மௌனம் சாதிப்பதும் அதுபற்றி கதைக்காது இருப்பதும் மனித உரிமகையை மதிக்கும் இலட்சணத்தைக் காட்டுகிறது. என்னதான் மாற்றாக கருத்தாளங்கள் தமது கருத்துக்களை பச்சினாலும் இதுபற்றி கதைக்க அவர்களுக்கு நேரமே இல்லை. அதேபோல் யுத்தத்தை நிறுத்தக் கோரி ஆர்ப்பாடங்கள் நடத்திய புலம்பெயர் தமிழ் மக்கள் இன்று இப்படியான பிரச்சினைகளையெல்லாம் ஓரம்கட்டி விட்டு வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் மீதான வாக்கெடுப்பு, நாடாளுத்தமிழ் மூம் என இன்னுமொரு படத்தைக் காட்டுவதினாலு சூறுசூறுப்பாகியுள்ளனர்.

கடந்த பெப்ரவரி 18ஆம் திகதி வவுனியா பம்பமைட; செட்டிக்கோளம் இவலயம் -6 ஆகிய பணைகள் தடப்பு முகாம்களில் இருந்து மலேம 54 பணைகள் பஸா தடப்பு முகாமுக்கு விசாரணைகளுக்காக அனுப்பி வகைப்பட்டுள்ளதாக யாழ்.மனித உரிமகைகள் ஆணைக்குழுவின் இணைப்பு அதிகாரி த.கனகராஜ்

அறிவித் திருந்தார். இதில்

யாழ்ப்பாணத்தின் சேர்ந்த 12பெண்கள் இ கிளிநொச்சியின் சேர்ந்த 16பெண்கள் இ மூலத்தைத் வசை சேர்ந்த 09பெண்கள் இ மன்னாரின் சேர்ந்த 07பெண்கள் இ மட்டக்களப்பின் சேர்ந்த 03பெண்கள் இ திருகோணமலையின் சேர்ந்த 05பெண்கள் இ வவுனியாவின் சேர்ந்த 02பெண்கள் என 54 பெண்களின் விபரங்கள் வளையாகியிருந்தன.

அதவேளை இ பெண்கள் தடும்பு முகாமிலிருந்து இதற்கு முன்னரும் பஸா முகாமுக்கு அனுப்பி வகைக்கப்பட்ட 50 பெண்களின் விவரங்கள் கடந்த வாரம் முதல் யாழ்.மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு அலுவலகத்தில் மக்கள் பார்வையாக வகைக்கப்பட்டிருந்தது. என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது அதே போல் மார்ச் 3ம் திகதி; வவுனியாவில் தடும்புவகைக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் சித்திரவதகைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள் என மனித உரிமைகள் அமைப்புகள் கண்டனம் தெரிவித்துள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. போர் முடிந்த பின் படையினராலேயே மறைக்கொள்ளப்படுகின்ற சம்பவங்கள் குறித்த உண்மைகளை வளையக் கொணர்வது எவருக்கும் அவ்வளவு இலகுவான காரியமாக இருக்காது என்றாலும் சில உண்மைகள் மனித உரிமை மீறல்களும் வளையவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசு பயங்கரவாதம் சட்டப்படி வமான முறையில் அவசரகால சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் போன்றவற்றின் டாகவும், ஊடகத் தணிக்கை போன்றவற்றின் டாகவும் மறைக்கொள்கின்றது. அச்சட்டங்கள் மக்களின் மீதான இராணுவ அட்டூழியங்களும், படையினரின் குற்றங்களும், பாலியல் வல்லுறவுகளும் குமான அனுமதியாகவே இன்றும் உள்ளது. யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர் கட்டப் பயங்கரவாதச் சட்டம் பலமடங்கு ஆதரவைப் பெற்று அரசாங்கம் நிலைபெறச் செய்துள்ளது.

போர்க்கால குற்றங்களில் முக்கியமான ஒன்றாக பெண்களின்

மீ தான பாலியல் வல்லுறவு நிகழ்கிறது. இது வளையப்படையாக பாலியல் இச்சை சார்ந்ததாக காட்டப்பட்டாலும் அதற்கும் அப்பாலான அரசியல் ஒன்று உள்ளது. பொதுவாக போர்க்காலங்களில் பாலியல் வல்லுறவுக்குடாக ஒரு சமீகத்தை அவமானத்துக்குள்ளாகக் கலாம். இது ஹிட்லரின் நாசிப் படகைத் தொடக்கம் பொஸ்தனிய சரேபிய, ஈராக் போர் வரலாறுகளையும். பொஸ்தனிய இனத்தின் கலாச்சாரத்தை மழுங்கடிக்க அவ்வினத்தின் பெண்களின் மீது பாலியல் வல்லுறவு நிகழ்த்தப்பட்டது. இவ்வாறு இனக்கலப்பு செய்வதில் சரேபிய அரசும் அந்நாட்டு இராணுவமும் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டது. அதன் விளைவாக பொஸ்தனியப் பெண்களை சிறைப்படுத்தி அவர்களுக்கென்று தனியான முகாம்களை அமைத்து (சுயிந் ஊயஅபு) அவர்களை சரேபியர்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாக்கினார்கள். பொஸ்தனியப் பெண்களை கர்ப்பம் தரிக்கச் செய்து பிள்ளை பெறச் செய்தனர். அதன்பின்னர் பிறந்த அப்பிள்ளை என்ன இனம் என்று கலேயும் செய்தனர். 1992 அளவில் 20ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பெண்களும், இளம் யுவதிகளும் இதன்போது பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டார்கள். பொஸ்தனியாவில் நிகழ்ந்தது பெண்களின் மீதான பாலியல் வல்லுறவு அல்ல, ஒட்டுமொத்த மனித குலத்தின் மீதான வல்லுறவு என மனித உரிமை அமைப்புகள் வர்ணித்திருந்தன.

போர்க்காலங்களில் பெண்களை கைது செய்வது, சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்குவது, குறிப்பாக பாலியல் வல்லுறவு உள்ளிட்ட பாலியல் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்குதல் அன்று தொடக்கம் இன்று வரலாறு நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளது. போர் நடந்த பங்களாதேஷ், கம்போடியா, சைப்பிரஸ், ஹடைட்டி, லைபீரியா, சோமாலியா, உகாண்டா, வியட்நாம் ஈராக் போன்ற நாடுகளில் இச்சம்பவங்கள் பல பதிவாகியுள்ளன.

1990 இல் 5000க்கும் மேற்பட்ட குவதைப் பெண்கள் ஈராக்கிய துரூப்புகளால் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர்.

ருவாண்டாவில் கிட்டத்தட்ட 5 லட்சம் பணிகள் பாலியல் கொடும்பைக்கு உள்ளானார்கள். அலஜீ ரியாவில் சில கிராமங்களில் புகுந்த ஆயுததாரிகள் ஓட்டும்பைத் தாரமத்து பணிகளையும் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கினர். சில தரவுகளின் படி அங்கு 1600 இளம் பணிகள் கடத்தப்பட்டு பாலியல் அடிமைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

ருவாண்டாவில் போரில் தப்பிய இளம் அப்பாவிப் பணிகளை பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்த ஆயுததாரிகள் பணிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு கர்ப்பம் தரிக்கப்பட்ட பணிகள் அவர்களது குடும்பங்களிலும், சமூகத்திலும் விரும்பத்தகாதவர்களாக ஆனார்கள். சிலர் தற்கொலையும் செய்து கொண்ட சம்பவங்களும் பதிவானது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் மூலம் அப்பண்ணையும், அப்பணை சார்ந்த குடும்பத்தையும், அவர்களின் இனக்குழுவைத் தீவிரமாக உட்படுத்தும் மனவலிமையையும் குறைப்பதும், இனத்தையே மீதான மாசுபடுத்தலும், அவர்களின் அடையாளத்தை உருக்குலைப்பதும், அவர்களின் கலாச்சாரத்தை கலேக்கூரியதாகக் குவதும் கொச்சைப்படுத்துவதும் நோக்கமாக இருந்தன எனக் கூறப்படுகின்றன.

இன்று இலங்கையில் படையினரை நம்பியே மிகப் பெரிய அளவிலான பாலியல் தொழில் விடுதிகள் நடத்தப்படுகின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பல பணிகள், குறிப்பாக கணவரை இழந்தவர்கள் பலர் இதில் ஈடுபட்டுத் தப்புவதாகவும் இவ்வாறான விடுதிகள் இராணுவ அதிகாரிகளின் மறைபார்வையிலேயே நடத்தப்படுவதாகவும் பணிகள் அமைப்புகள் பலவற்றின் அறிக்கைகளில் இந்த விடுதிகள் பற்றி கடும் கண்டனங்கள் எழுந்துள்ளன.

இலங்கை படையினரால் மறைக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற பாலியல் வல்லுறவுகள் தமிழ் மக்களின் இனத்துவத்தை அவமானப்படுத்த பயன்படுத்துகின்ற ஒன்றாகவே கொள்ள

முடியும். உயிர்விடும் தருவாயில் பிடிக்கப்பட்ட பணைப் போராளிகளை நிர்வாணப் படுத்துத் திபாலுறப்புகளில் போத்தல்களாலும், கம்பிகளாலும் சித்திரவைத்துப் படுத்துத் திக் கொல்லப்பட்ட காட்சிகள் வளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அரசியல் ரீதியாக பிரச்சினைகளை வளையெடுக்க முடியாமல் ஒரு சமீபத்தான இப்படி தண்டிப்பது மனித உரிமை மீறல் எனப்பலத்த குரல்கள் எழுப்பப்பட்டாலும் புகலிட மனித உரிமைவாதிகளின் காதில் விழுவே விழாது. புவியெதிர்ப்பு என்ற ஒரே எல்லைக்குள் சமூகப்பவர்களால் இவையெல்லாம் ஒரு பொருட்டாகவே கண்டுகொள்ளப்படுவதில்லை.

அதே போல் தான் புவிகள் ஆயுதப்போராட்டம் தான் பணைகள் பற்றிய கருத்துக்களில் அடிப்படை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது என்ற விளக்கத்தைத் தந்தவர்களும் காணாமல் போய்விட்டனர்.; இன்று போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பணைகள் தங்கள் வாழ்க்கையை கையில் எடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. இங்கு போராட்டமும் பணைகளும் ஆணமயப்படுத்தப்பட்டதினால் புவிகள் இயக்கத்திற்குள் முக்கியமான பணிகளை பணைப் போராளிகள் ஆற்றியிருந்தும் பல தியாகங்களைச் செய்திருந்தும் பணைகளிடையே ஆற்றலும் போராட்டத்தில் அவர்கள் வகித்த பங்கும் பணைநிலையில் நின்று மதிப்பிடப்படவில்லை. இவையெல்லாம் புவிகள் பணைகள் பற்றிய கருத்து நிலையில் ஆணாதிக் சிந்தனையைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை அப்பட்டமாகக் காட்டுகிறது.

11,000 போராளிகள் இன்னமும் சிறைகளிலும் வறே முகாம்களிலும் அடைக்கப்பட்ட நிலையில் பணைப் போராளிகள் பலரை உயிருடன் விட்டால் பாலியல் வல்லுறவு விடயங்கள் உண்மை வளியில் தெரிந்து விடும்படி கொலை செய்து விடுவதாகக் கூட தகவல்கள் வளிவருகின்றன. இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டும் தம் வாழ்வை தொலைத்து நிற்கின்ற இப்பணைகளின் நிலை நிர்வாணக் கோலங்களாகி விட்டன.

அவர்களுக்கு உதவ யாரும் இல்லை என மனித உரிமை

அமைப்புகள் அறிவித்திருக்கும் நிலையில் ; இலங்கையில் பாராளுமன்றத் தீர்தல்களும் புகலிடத்தில் வட்டக்கோட்டை தீர்மானம், நாடகடந்த தமிழீழம் பற்றிய வாக்கெடுப்பும் என எல்லோரும் சூறூசூறூப்பாகியுள்ளனர். இருதரப்பிலும் யுத்தத்தில் பலியாகியுள்ள பெண்கள் பற்றியும் தடுத்துவகைகப்பட்டதுள்ள அல்லது கதைசெய்யப்பட்டதுள்ள பெண்கள் பற்றியும் அவர்களின் நிலை பற்றியும் விடுதலையின் பின்னான அவர்களின் சமீப கண்டாடலின் மீதான தடகைகள் பற்றியும் குடும்ப ஆண்களை இழந்ததின் மீலம் பொருளாதார அடித்தளம் நொருக்கப்பட்ட பெண்கள் பற்றியும் சிறு செய்திகள் மட்டும்மே எஞ்சியுள்ளன.

இதையெல்லாம் கிடப்பில் போட்டுவிட்டு அரசியல்வாதிகள் மார்ச் 8 செய்திகளை வாழ்த்துக்களை வெளியிடுவார்கள். தொடர்புச் சாதனங்கள் சடங்குத்தனமான களியாட்டமான நிகழ்ச்சிகளை வழங்கும். ஆணதிகாரக் கருத்தியலுக்கு எதிரான கரலாக எழுந்த மகளிர் தினம் ஆணதிகாரக் கருத்தியலின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்குள் வதைத்து வியாக்கியானப்டுத்தப்டுவதும் நடந்ததேறிவிடுகிறது.

பெண்களின் உரிமைகளுக்காக இடவைவிடாது போராடி, ஆண் அதிகாரத்தின் மீது தொடர்ச்சியாக தாக்குதல் தொடர்த்து சர்வதேசப் பெண்கள் அமைப்பினர் அணிதிரல்கள் மீலம் உரிமைகள் பலவற்றை வனென்றனர். அவர்களின் இந்த கடின் உழைப்பை நினைவுகொள்ளும் வகையிலும், தொடர்ச்சியாக உதவகேப்டுத்தும் வகையிலும் சர்வதேச பெண்கள் தினத்தை நாம் அடையாளப்டுத்தியபடி இருப்போம். மரபுகளையும் கலாச்சாங்களையும் உருவாக்கி ஆணதிகாரத்தை காப்பாற்றியபடி நகரும் உலகில் 100 வது மகளிர் தினமும் தாண்டப்டுகிறது.

றஞ்சி சுவிஸ்

மார்ச் 8 2010